חייב נכוון. תמצא לרבים: **היכי דמי.** שיהא היזק בלא חבורה: **לאו כגון שהכהו כו'.** דבמין קופו למחוד ליכא למימר דכל בלא חבורה קופו למחוד הוא: **שבלחו.** לפמחתיה מכסחיה בלא חבורה: ה"ג **גלחו מהדר הדר היינו נעיין.** כלומר מה לי שיער מה לי יד הא נקופו למחוד ממייצת ליה: **נשא.** סס המשיר את השער ואינו [ב] מחוד ומיכא נזק דהא לפמחתיה מכסחיה דמוס הוא: **קרטופני.** נקעים בקעים מטטין: **מלוחי ליה.** מכאיבים לו ממחת מוכק הסס: **דבעי לאחויי.** לנערת להכך קרטופני: **שבא דהוי מרקד כי כוכי.** לשון מרקד נמנויות: **דבעי לאחויי גווני.** מרמה ניעוע נרמתו להרמות מיני שחוק כדרך הלינים להשתת עד שירפא הנך קרטופני לא מלי מחוי ומע"פ שלא בטלו משאר מלאכה נותן לו שבת זו תומיל ומלאכתו בכך: **שבת גדולה.** דמי יד: **ושבת קטנה.** כל ימים שיפול למשכב רומין לותו כאילו הוא שומר קיזומין: **שבלל יום ויום.** עד שיחזור לקדמותו נותן לו בכל יום כמו שנשכרים פועלים בשוק ולא כשומר קיזומין דהא לרבא לא יהיב ליה דמי ידו: ה"ג **הקוטע יד עבד עברי של חבירו.** קוטע ממש לתין קופו לחזור: **ואלא רבו לא פיחת.** שלא בטלו ממלאכה: **פיחת אלא רבו.** לף אלא רבו כגון קיטע את ידו: **וכולן.** עניים ועשירים: **רואין אומן.** ואפילו את העשירים: **לאילו ידלו כו'.** ואין שמין את העני לפי עניותו להקל ולא את העשיר לפי עשרו שהרי אין לדמי נשתו סוף אלא כולן שוין בכך: **לפחותים שבהן.** פחותים שבעניים להקל דכיון דעני הוא נושתו קלה: **סומא אין לו נושא.** לקמן בשמעתין [ע"ג]: **אלא רבי שמעון היא.** לתיכו נמי לאו כי הדדי משני להו: **אין לעבדים נושא.** בשתניתין היא (דף פז.): **נשכוון לגייס אם זה כו' פטור.** משמעינן ליה לר' שמעון גבי קטלא גאלו הן הגשרפין (סנהדרין דף עט.) נתכוון להרוג את זה והרג את זה פטור הכא נמי לא אשא דטעמא דתסס משום ואלא לו הכא נמי כתיב במשוט: **שיימינן בהו.** בכמה יתרלה עבד זה ויעשו לו נושא זה ואותו שומא יתן לבן מורין זה: **לדאמר רב פפא.** לקמן (ע"ב): דמיכלמו

כגון שהרשו. ומ"ת ואמאי מייב בכולן הא דמי כולו נותן ולפי' ר"י דלעניל ניתא דמכל מקום יש כאן לער נושא וריפוי אף על גב דבשא בכלל דמי כולו שייך לשנות חייב בכולן משום אחריני: **שבת גדולה לעבד.** כלי שיהא מביא רבו בידו שלימה ושבת קטנה לרב אע"פ שמפסיד הרב שאם לא נקטעה ידו או רגלו היה דלי דוולא ואזיל בשליחותיה ועכשיו אין יכול כי אם לשמור קיזומין ופתח אפשר ליה השתא כמו אלא לאחר בשרק קמא דקדושין (דף יו. ושם) לאין חייב להשלים לנשתפה שלהו ואף על גב דאלא אריבא שיש חייב להשלים התם אין עושה אוש מלאכה אצל הבא יכול לשמור קיזומין או פתח:

רבא אמר יתן הכל לרב. גרסינן וכן גרס ר"ח [א] ובספרים היה כתוב הכל לעבד ואפשר שבת קטנה לאה לא יהיה הכל לרב אלא הכל לרב גרסינן שבת קטנה הכל לעאמו ושבת גדולה יקח קרקע והרב אוכל פירות שאפשר שיש חייב בדוחק אצל עאמו לא פיחת אבל אם פיחת זה פלוגתא לאביי ורבא כגון הכהו על ידו ונאמה וסופה לחזור קודם שיצא לאירות לאאביי נותנין שבת קטנה לרב ושבת גדולה לעבד ואע"ג אלא מפסיד העבד מידי אלא כל ההפסד של הרב הוא מ"מ כיון דאם נזק הוא זה וגנזק של קטיעת ידו אין לרב אלא פירות לאאביי גם זה אינו אלא דוולא ואזיל בשליחותיה ואין יכול לשמור קיזומין ואפשר שיש חייב להשלים לנשתפה שלהו ואף על גב דאלא אריבא שיש חייב להשלים התם אין עושה אוש מלאכה אצל הבא יכול לשמור קיזומין או פתח:

פיחת אצל רבו. ל"ג ואלא עאמו אלא פיחת פלוגתא לאאביי ורבא להתם ס"ע מודו דינתן הכל לרב אלא אלא עאמו ואלא רבו פלוגתא לאאביי ורבא אלא פיחת אבל פיחת אלא רבו.